

שלום לכולם,

הגענו אל אחת התקופות היפות בשנה, אם לא היפה ביותר. מטעי השקדים מתחילים בפריחה לבנה ורודה ומקשטים את כל האזור. בנסיעות התכופות שלי, אל ומקהיבוץ, אני מתפעלת בכל פעם מהיופי הנכנס דרך החלונות של הרכב. מקווה עבור כולנו, כי נזכור לראות יופי זה יום יום, על אף כי היא חלק מהמציאות היומיומית.

בחודש האחרון התקיימו מספר שיחות קיבוץ, בזו אחר זו, בנושאים מהותיים: מודל שיוך ההון, חוברת תנאי עבודה ותקציב קהילה. השיחות התנהלו ברוח טובה וחברית ואנו שמחים על כך. כמו כן תקציב הקהילה התקבל, לאחר הצגתו בשיחה ואנו מקווים, כי הניסיון להציג תמונה רחבה של קשר בין מרכיבי המודל השונים: תאגוד, שיוך הון ותקציב הקהילה תרמו, להבנת כל השינויים המתבצעים בעת האחרונה.

פנו אליי מספר חברים, אחרי הדיווח בעלון הקודם, בנוגע לתגמול עבודת רכזי הועדות ובקשו להבין מהם הקריטריונים על פיהם נקבע התגמול. בדיון שנערך במזכירות, הוזכרו מספר קריטריונים: היקף העבודה השוטפת (יומיומית, שבועית, חודשית), תדירות הישיבות, מורכבות הנושא. מטבע הדברים ישנן ועדות העוסקות בנושאים מקצועיים ו/או ורגישים וישנן פחות. קריטריונים אלה משפיעים על גובה התגמול. יש לציין, כי ישנם צוותי עבודה, שבעבר תפקדו כוועדות וכיום הפכו להיות חלק אנטגרלי מתפקיד (תקשורת, קרקעות) וישנן ועדות שהפסיקו לתפקד (בטחון, רכב).

כמו כן, יש לציין, כי למעט ועדת בנים וועדת בקורת, כל רכזי הועדות תוגמלו גם לפני החלטת המזכירות.

אביטל פטיש הציג בפני המזכירות (מטעם החכ"ל הפעם...) את תכנון שכונת הבנים. בעבר פורסם, כי המקום שנבחר לתחילת הבניה הוא באזור הספארי, אולם לאחר חשיבה נוספת וקבלת נתונים נוספים, הומלץ על ידי מנהלת צמ"ד ואושר על ידי המזכירות, כי מיקום השכונה הראשונה יהיה בכניסה לקיבוץ בשטח בין השער למוזיאון (אזור הבוסטר). מפת האזור עם סימון מיקום השכונה נתלתה בחדר האוכל. במידה ולמי מהחברים ישנן השגות, הוא יכול לפנות בכתב למייל שלי או לתא הדואר של המזכירות. תוכניות השכונה יוצגו לבנים ביום שישי הקרוב. כמו כן בסוף החודש יתקיים כנס לבנים המתעניינים בפרויקט כפי שמפורט בדברי רינה.

לאחרונה הועלו למזכירות שני נושאים שדפי המידע מכירים, לעניות דעתי, מזה שנים. נושא החניות ונושא הכלבים. בשני נושאים אלה ישנן נורמות מקובלות בקיבוץ, שיוצרות מטרד ופגיעה עבור חלק אחר מהאוכלוסיה. אנשים שחוששים מכלבים שנאלצים לשנות מסלולי הליכה, או נמנעים מלהגיע למקום זה, או אחר, עקב ההולכים על ארבע ושואלים את עצמם מי קודם למי? המזכירות אינה מעוניינת בשלב זה להזמין לוכד כלבים, מתוך הבנה, כי הימצאותם של כלבים הוא חלק מאורח החיים הקיבוצי אולם אנו פונים אל בעלי הכלבים ומבקשים שיכבדו את

שכניהם, קודם לכלביהם וכי ידאגו שאלה ימצאו במקום סגור או קשורים. יישובים רבים מפעילים לוכד, או רשויות אחרות ואנו עדיין מקווים, כי הבעיות יפתרו בהדברות בין האנשים. נושא החניות ידוע כעקב אכילס, וכי כל אדמה חשופה זוכה להכבש על ידי בעלי הרכבים. ייתכן שעד הסדרת הנושא באופן כזה או אחר (זמני או קבוע...) תוותר הבעיה. עם זאת, אנו חוזרים ומבקשים כי אחרי ימי גשם ברוכים הימנעו מלנסוע ולחנות על הדשאים.

ועוד בנושאים הקשורים למרחב המשותף- פסולת. הכוונה אינה לפסולת ביתית אלא לפסולת קשה (רהיטים ישנים, טלוויזיות ועוד). אנו עושים מאמץ נוסף להסדרת הנושא, על ידי יצירת מתחמים ברורים ומשולטים לסוגי הפסולת: גזם, פסולת קשה. מתחמים אלה ימוקמו מאחורי הקרמיקה הארכיטקטונית. אנו מבקשים לא לערבב בין השניים ולדאוג להניח כל אחד במקומו. כמו כן אנו חוזרים ומזכירים, כי אסור להניח במתחם זה פסולת בניין, פסולת זו צריכה להיות מטופלת על ידי הקבלן שבונה/ עורך את השיפוץ. חבר או תושב, שנהיה כי הניח פסולת במקום, יחויב במלוא עלות הפינוי! שלמלה מונה כמפקח על נושא זה והוא עתיד לפנות לכל משפץ (אשר לא יפנה אליו) לבדוק את אופן פינוי הפסולת. יש לציין כי במידה והפסולת מעורבת בסוגים שונים וכל שכן בפסולת בניין עלות הפינוי מושתת על הקהילה.

רגינה דומב פנתה למזכירות והביעה את רצונה ונכונות המשפחה לממן את שיפוץ את האנדרטה לניצולי השואה הקיימת בבית הקברות. השיפוץ יעשה על ידי משה סעידי. המזכירות מברכת את רגינה על יוזמה ותרומה זו.

ברצוננו ליידע את ציבור החברים כי אילנה ומשולם אורן הגישו תביעה נגד הקיבוץ לבית המשפט.

ובנימה אופטימית- שירדו עוד גשמי ברכה והאביב יעצר מעט ויפיו יפרוץ בהמשך,

חג פורים שמח לכולנו,

חמוטל דויטשמן
מנהלת הקהילה

בהצבעה בקלפי ב-10-11.2.2011 אושר תקציב הקהילה ל-2011.

משולחנו של מרכז המשק

בימים אלה אנו מכינים את חוברת הסיכום של 2010. הדיון אמור להתקיים בהנהלה משקית בקרוב. לאחר מכן עיקרי הסיכום יועברו לידיעת החברים בעלון הבא. באופן כללי ניתן לומר שהייתה שנה טובה מאוד **במפעל המתכת** ומסתמנת צמיחה לכיוונים חיוביים.

ענף הצומח התאחד עם "צבר קמה, המערכת המשותפת עובדת באופן מלא, עדיין נותרו מספר סידורים אדמיניסטרטיביים שדורשים טיפול. מחכים לתוצאות סופיות של הכנסות מהרימונים.

לול רביה- שנה קשה בגלל תחלואה שתקפה את הלולים בגת ובכפר מנחם, השיפוצים שמסתיימים ב- 2 הלולים בימים אלה מביאים תקווה לשיפור בשנה הבאה.

מחצבה- שנה קשה, בעיקר בגלל תחרות של מחצבות ומלאי חול שנפתחו באזור ובגלל עצירת פרויקטים הצורכים את חומרי הגלם שאנו מספקים.

ענף הקרקעות- עיקר ההכנסות באות מאזור התעשייה והמשחטה בעבור שכ"ד.

רפת- שנה שעסקה במיגור תחלואה שגרמה להוצאת פרות מוגברת, גרם לאי עמידה במכסת החלב וירידה בהכנסות מחלב.

פרויקט סולארי ברפת- כל העובר ומטייל ברפת יראה את הקמת והרכבת הפאנלים הסולאריים על גג הסככה הדרומית, מקווה שזו הסנונית הראשונה לקראת בקשות נוספות שהגשנו :
1. מערכת סולארית באזור התעשייה החדש (כ- 300 קילוואט)
2. מערכת סולארית קרקעית באזור מסה – 5 מגוואט.

שמירה בישוב ומילת הוקרה : בימים אלה אנו נתקלים בקשיים רבים בניהול השמירה בקיבוץ (דף הסבר מצורף).

לפני שבועיים נמנעה גניבת עגלים ברפת, מערכת התרעה שהקמנו לפני כשנתיים על הגדר החיצונית נחתכה והפעילה את האזעקה, גידי קרון שהיה שומר באותו לילה ושביט שהגיע לעזרתו, הצליחו להניס את הגנבים ולמנוע גניבה גדולה, יישר כח וכל הכבוד על הערנות והאומץ!!!

רשם : אבי.

עוד צעד קדימה....

ביום שישי, ה-25.3.2011 יתקיים כנס בנים. הכנס נועד לתת לבנים אינפורמציה רבה ככל האפשר הן לגביי הפרוייקט והן לגביי הקליטה לחברות בקיבוץ על כל משמעויותיה על מנת שיוכלו להחליט האם רוצים להכנס לפרוייקט בשלב הראשון.

הכנס מיועד לכל הבנים/הבנות הרוצים לבדוק את האפשרות לבנות את ביתם בכפר-מנחם.

בכנס יוצגו אזורים שנבחנו להקמת השכונה ואת האזור שנבחר על ידי הצוות ואושר על ידי המזכירות.

בפגישתנו עם בני ובנות הקיבוץ נציג את הקיבוץ על מערכותיו השונות :

בריאות ורווחה, החינוך ושאר מוסדות הקיבוץ כיום, מה הן הזכויות והחובות של החבר.

נציג את עלויות הבנייה והתשתיות המשוערות ; לוח הזמנים המתוכנן ואת תהליך הקבלה לחברות.

אנו מקווים, שלאחר הכנס תהייה בידי הבנים אינפורמציה מספקת, כך שכל אחד ואחת

יוכל לשקול ולקבל החלטה על הצטרפות לפרוייקט.

כולנו יחד, הצוות המזכירות והחברים כולם, נשתף פעולה ונעשה ככול שלעיל ידינו שהכנס יצליח

וכל שדורש הסבר – יובהר.

בברכה, בשם הצוות **ר'נה קרן**

ענף המזון עומד ביעדים

יש קושי לסכם את הנעשה בענף המזון, כי השתנו אנשי הצוות והמטרות – אתי ג., שהוליכה את השנויים בענף יצאה. נכנס קובי (טבח שכיר), המנהל את עבודת הצוות ואמון על ההבטים המקצועיים. אף על פי כן ניתן לומר, שהשגנו את המטרות מבחינת שפור שביעות הרצון של החברים מביצועי הענף.

עדין, חצי שנה אחרי תחילת המהלך, חברים נכנסים למטבח ואומרים כמה הם מרוצים. לדעת רוב האוכלים האוכל מגוון וטעים..

אני חושבת, שחדר האוכל שוקק חיים ומעבר לאוכל, זה הביטוי החזק של חיי הקהילה הקיבוצית בכפר מנחם.

גולת הכותרת שלנו הן ארוחות הבראנץ' בימי שישי – חברים באים נינוחים ונפגשים בחדר האוכל למפגש חברתי, מעבר לארוחה. יש מפגשים שנמשכים גם שעתים, כשהחברים נהנים ממטעמי הבראנץ'. – החברותא חיה וקימת שם בצורה חזקה ואנחנו מקבלים הרבה היזון חוזר על כך.

גם מבחינה כספית יש שפור ונראה שהענף עומד ביעדים שהקבוץ הציב בפניו.

הצוות: קובי (שכיר) מנהל הצוות ועמו מטפלים בהכנת המזון יוסי, לילי ושלומית. בחדר האוכל עובדת סוזנה ואקייז' שוטף כלים ומסייע בהצלחה מרובה, במטבח ובחדר האוכל במידת הצורך.

מתחילת מרץ. נתחיל לקיים ארוחת ערב אחת לשבוע – כולם מוזמנים!

המחצבה

מחצבה 2010 :

שנת 2010 הייתה שנה חלשה ולא עמדנו בתכנית. מחיר המוצרים שלנו היה גבוה מדי והתחרות הייתה קשה – באשדוד, יבנה ואשון לציון היו אתרי כריית חול נקי.

שנת 2010 הייתה שנה עם מעט אירועים עסקיים מיוחדים אירועים שכן היו: אספקת אבן (10.000 טון) לבסיס חיל האוויר בחרובית ואספקת כ- 2000 טון חול לאתר צפית.

החול בניפוי האחרון היה באיכות גרועה יותר והיה קושי לשווקו. החלק היציב והמניב העיקרי נשאר השליכט.

כאשר מכירות השליכט והחול משתוות, בחדשים החלשים,, טון שליכט מניב 70 ₪ נוספים לרווח. הבעיה היא, ששוק זה מוגבל וממוצה, מאחר והשוק ברובו מכיר את השליכט שלנו ואין מקורות נוספים מוסדרים, אלא גניבה, או חפירה מקומית לאורך החוף וגם אז, אין ודאות לגבי האיכות. הדרישה לחול ירדה, כי חצץ דק מחליף את החול בריצוף ובכיסוי קווי מים במקורות. לקוח מתחום הגינון, שמנסה להכניס גינון ללא השקיה (אבנים), לא הביא תשואה משמעותית למרות הצהרותיו.

למרות השוק הקשה, בעיות הגביה שלנו הסתכמו בכ- 30.000 ₪ מלקוח שצפוי לצרוך חול בקרוב ויש תקווה שישלם את חובו ללא צורך בעזרה חיצונית.

לקראת 2011 :

קשה מאוד לתת תחזית בתחום התשתית, כשמרחב החומרים שלנו, העומד בתקן בסיסי, מצומצם מאוד. עקב המיתון, שהתחיל מבחינתנו ב-10.2008, נמשך ב-2009 ו-2010 ולא נראים סימנים לפיתוח תשתיות באזורנו, כנראה ש-2011 תהיה טובה רק במעט מ-2010. האופטימיות הזהירה שלנו ניזונה מכך שעברנו לקטע אחר במחצבה, שהחול בו טוב יותר וכן תחנת הרכבת שמתחילה להבנות ואני מקווה, שנצליח לספק כ- 15.000 טון חומר כורכר.

השקעות:

השגת התר בניה להטמנה, בהשקעה של 100.000 ₪.

נושאים כלליים

המחצבה

ממ"י (מנהל מקרקעי ישראל) מתירה לקבוצת שטח עסקי של 60 דונם ואנו חורגים מכך, אם נחשב את המחצבה. לכן, הגשנו לממ"י תכניות מעודכנות על תא שטח (חלק מהמחצבה) בגודל 22.6 דונם, על מנת שנוכל לחתום על חוזה מולם, המתיר לנו כרייה באופן רשמי (עד היום אנו כורים מתוך רצון טוב של ממ"י והמפקח על המכרות), ברשות ממ"י, בעל הקרקע. לפני כחודש אוימנו ע"י המפקח על המכרות, כי יסגור את המחצבה, אם לא ייחתם חוזה עם ממ"י.

אבי ואני התייצבנו בממ"י ולאחר חליפת מכתבים בין ממ"י למפקח, אנו מצפים שנקרא לחתימה על החוזה. עיכוב מיותר של החתימה מסכן את המחצבה, למרות הבעת רצון של כל הצדדים לאפשר לנו חציבה.

הטמנת פסולת יבשה

לאחר שנתקבל האישור של משרד הפנים ומנהל התכנון להטמנה, הסתבר לנו שנדרש להגיש בקשה להיתר בניה, הכולל חלק סטטוטורי ובו מבנים וציוד וחלק טכני המפרט את תכנית

ההטמנה בפועל, הכוללת את הכנת השטח, דיפונים למניעת חלחול ומערכת לריכוז תשטיפים לנקודות שאיבה מוגדרות.

אנו מצפים להצעת מחיר נוספת בימים הקרובים, בנוסף על הצעת גיאופרוספקט (שטיפלה בהשגת אישור ההטמנה) ונבחר אחת מהן. מאחר שתכנית ההטמנה לא תוכננה בשיתופנו, ברצוננו לשנות מספר דברים בתכנית שאושרה ונצטרך לבדוק איזה עיכוב הדבר גורם. ההוצאות בשלב זה אינן גדולות ולכן לא קיבלנו עדיין החלטה אסטרטגית, אם לשתף גורם חיצוני בהפעלת אתר ההטמנה. בהמשך, נעמוד בפני שאלה זו. אחת הבעיות העקרוניות קשורה בשטח העסקי (60 דונם מקסימום), המותר לנו ויתכן שנאלץ להשתמש במועצה כמטרייה להפעלת האתר (כבר דנו עם אילן סלמונה בעניין).

דני שביל

ענבל גל שנהב – מנהלת "בית הדר"

ענבל נשואה למרקוס ואמא לעומרי, יערה, עידו ועופר. במקצועי אני אחות מוסמכת עם B.A.

הגעתי לקבוץ, לפני 8 שנים, כאחות שכירה במשרה חלקית. מתוך מחשבה שאוכל לשלב בין עבודה במיון בקפלן ועבודה במרפאת הקבוץ, אך נשאבתי לעבודה בקהילה ובסופו של תהליך עזבתי את המיון בקפלן ועברתי לעבוד כאחות במרפאת הקבוץ במשרה מלאה, יחד עם נטע קריספין, כשותפה מדהימה. לפני כשנה התמניתי להיות המנהלת של "בית הדר", מקום שמאוד קרוב לליבי וחשוב לי. ובנוסף אני משמשת כאחות תורנית של הקיבוץ פעמיים עד שלוש בשבוע.

אני מחוברת לקהילה ומאוד אוהבת את הקהילה של כפר מנחם, למרות שזה לא פשוט לעבוד ולגור בתוך אותה קהילה (קל וחומר להיות חברת קבוץ) אני מתקשה לראות את עצמי עובדת במקום אחר.

אחד היתרונות המשמעותיים של הקבוץ, שהוא מאוד מכבד את החברים ובעיקר את בני "גיל הזהב", - הם עטופים בקבוץ ע"י המרפאה, הטפול בפרפריה ו"בית הדר". וזוכים לאריכות ימים (14 מדירי "בית הדר" עברו את גיל ה-90 ובני 90 "צעירים" מתגוררים בבתיהם). זה לא מובן מאליו...

בית הדר הוא מקום מכבד ומלא חמלה כלפי הגיל השלישי ובעיניי חשוב להמשיך לקיימו ככזה לאורך שנים רבות. בתקופה של שינויים רבים בקיבוץ ובבית הדר עצמו אני מקבלת על עצמי כמנהלת את המשימה לשמר את בית הדר ואת החזון שעומד מאחוריו. שותפים איתי במשימה הזו חמוטל כמנהלת הקהילה וכיו"ר של בית הדר (זמנית) ומינהלת בית הדר. לשמחתי אני בתחושה שמוסדות הקיבוץ תומכים בחשיבות קיומו של הבית. כמו כן כמנהלת אני מציבה לעצמי כיעד לדאוג לצרכי הדיירים במלואם בדרך הטובה ביותר תוך עמידה באילוצי תקציב ולוודא שהבית לא יפול למעמסה כלכלית על הקהילה. בעבודה היומיומית אני מטפלת בטווח רחב של נושאים ובהם הקשבה ותמיכה במשפחות הדיירים לפי הצורך, עבודה מול חברת מט"ב המספקת לנו את שעות חוק הסייעוד, עבודה עם צוות העובדים המדהים ומיוחד שיש לנו בבית, עבודה מול מחלקת הרווחה במועצה וכו'...

שותפים איתי בדרך אנשים יוצאי דופן ואני חשה שיש לי זכות גדולה עבוד איתם וביניהם ד"ר אלבירט, יפה עזרן ובטי ינקילביץ.

כאם לילדים צעירים לעבוד בעבודה ניהולית זה לא פשוט אולם לשמחתי אני מקבלת תמיכה מדהימה מהמשפחה ובעיקר מבן זוגי אשר תומך עוזר ומדברן אותי להתקדם. בלעדיו לא הייתי יכולה להצליח במישרה ניהולית.

דף מידע - שמירת לילה בקיבוץ

השמירה בקיבוץ מתנהלת נכון להיום ע"י חברי קיבוץ אך לצערנו עם השנים מספר החברים המתנדבים לשמירה הולך ומצטמצם.

נוכח המצב המתואר מחד והצורך בשמירה אפקטיבית מאידך נראה שלא יהיה מנוס ויהיה צורך להביא לשינוי משמעותי בהתנהלות השמירה. האפשרויות הן שינוי בהתנהלות השמירה הפנימית או קניית שמירה חיצונית. עלות שמירה חיצונית היא כ 30 ש"ח לשעה.

לפני פניה לערוץ של שמירה שכירה ומתוך רצון למצות את התהליך ולהשאיר את השמירה באחריות החברים, מתוך אמונה שאנו יכולים לעשות זאת טוב יותר ממקור חיצוני, אנו פונים לציבור החברים המעוניינים להצטרף למעגל השמירה.

במידה ויהיה מספר שומרים מתאים, יקוצרו שעות השמירה בכדי להקל על העומס וליעל ככל שניתן.

במתכונת החדשה ישולם לחבר קיבוץ שישמור שכר עבודה של 30 ש"ח ברוטו.

אנו רואים חשיבות רבה בשמירה המבוצעת ע"י החברים בהיבט של הזיקה למקום המגורים, (זה ביתנו ורכושנו), ובנוסף התגמול אמור לפצות את השומרים הנאלצים לוותר על שעות עבודה במקום עבודתם.

לאור החשיבות הרבה של השמירה בהיבט של הביטחון האישי ובהיבט

של שמירה על מקורות פרנסתנו, ומכיוון שאנו רואים שחלה עלייה ברמת הפריצות

והגניבות לאחרונה אנו מצפים להיענות שלכם ולהצטרפותכם למעגל השמירה במתכונת החדשה.

על מנת להצטרף למעגל השומרים יש לפנות לבלהה בפתק או מייל על נכונותכם עד 15.3.11 אז נדע את מספר השומרים ונוכל לקבל החלטה בנושא.

בתקווה לשיתוף פעולה,

גידי, חמוטל ואבי.

תזכורת!!!

חברים אשר טרם חתמו על טפסי הארנונה שחולקו לתאי הדאר,

אנא, הזדרזו להשיבם חתומים לתא הדואר של מרכז משק.

תודה.

חדש בקיבוץ

הסלויץ

נגיעות נוסטלגיה.

מוצגים חפצים ותמונות מאז ועד היום.

דברים שהיו ועודם... בכפר מנחם.

ראשית הדרך

בפסח תרצ"ב (1932) הגיעו לארץ ישראל

ששה חלוצים מקן השומר הצעיר בגרודנו שבפולין

והקימו את קיבוץ כרית בפתח – תקוה.

זמן קצר לאחר מכן עברו למושבה הדר שבשרון.

ב-1939 עברו לנקודת הקבע בדרום יהודה

והקימו את קיבוץ כפר – מנחם.

ממוקם במבנה של המרפאה בקומה התחתונה צמוד למרפאת

השיניים

(במקום מה שהיה פעם הכולבו הישן)

זמני פתיחה

אין שעות פתיחה קבועות

למעוניינים לבקר ניתן להתקשר ולתאם זמן ביקור עם

שלמלה ברוידא בטלפון 052-3808795.

בזמנים בהם הבית יהיה פתוח יהיה שלט חיצוני עם הכתובת

פתוח.

נשמח לראותכם

שלמלה וצבילי

לאורה דביר- לסיום תפקידה כאחראית מסלול צעירים :

לאורה תודה

אורה היקרה –

תודה על כל העזרה

בשכר הלימוד או בשכר הדירה

פנינו אליך לכל מטרה

תמיד עוזרת

יועצת, תומכת

פנויה לפגישה

מגיעה מחוייכת

תודה על שנים של עבודה קשה

על אכפתיות תמידית

בכל ויכוח ובקשה

מאחלים לך אושר וסיפוק

בכל דרך בה תפני

ובאשר תבחרי- בזה תהני

מנציגי הצעירים [מסלול צעירים]

כפר-מנחם

אורה סיימה את תפקידה וגם ו.בנים נפרדה ממנה- בסוף ינואר 2011 :

לכפר-מנחם יש מסלול צעירים שנים רבות, הוא שופר ושונה לאורך השנים ולפי השינויים שחלו בקיבוץ, עד השנה האחרונה בה התרחש שינוי דרמטי שהיה קשה לכל הקשורים במסלול והביא להקמת ו.בנים שאותה ליווית והכנסת לעניינים.

היית כעשר שנים בתפקיד מורכב ממספר תחומי אחריות [דיור, כספים עבודה לימודים ועוד] בטווח גילאים רחב, ועשרות בנים ובנות שעברו במסלול צעירים.

אנחנו הצוות המחליף אותך מקווים שאת מסיימת עם הרגשה טובה, בזמן ולא רגע אחרי! כשממלאים תפקיד בקהילה אי-אפשר לרצות את כולם גם אם יש רצון טוב ונכונות, על פי ה"רעשים בשטח", הצלחת רוב הזמן לתת מענה ולטפל בדברים בצורה מספקת לרוב הקליינטים שלך ונראה שגם הפחות מרוצים יידעו להעריך זאת עם הזמן.

נאחל לך פנסייה מהנה מלאת עניין וסיפוק בכל מה שתעשי ואיפה שתבלי!! ותודה !!
בשם הועדה אבנת

בהזדמנות זאת אנו רוצים להזכיר :

** חברי הועדה חילקו ביניהם תחומי אחריות ואפשר לפנות לפי הצורך : אורנה תל-אור- דיור ,
נועם קורן , רונן סעידי- אחזקה ותיקונים, אבנת –עדכון/שינוי מעמד וסטודנטים .

** לשרותכם, נשמח לעזור ככל שנוכל.

נגד הזרם

ט ט ל ה א י כ ו א :
ארוחת ערב כאמ"צ השמוע !

ערב טוב, ערב טוב, קהל נכבד,
הטו נא לי אוזן לרגע אחד,
כי הערב חייבים לברך, אתם ואני,
על צעד קטן אבל מהפכני !

זה רבע מאה אנחנו צועדים
בכיוון אחד, באותם מסלולים :
בקצב מתון של לאט-לאט,
משיתוף מלא אל ממלכת הפרט,
בבעלות הבית וגם במשכורת.
מזמן כבר זנחנו את המסורת
של שלוש ארוחות שכולנו יחד
אכלנו באותו סכו"ם, מאותה צלחת,
בוקר-צהריים וערב, 7 ימים בשבוע,
זוכרים עוד זוכרים בגעגוע.
לאט לאט נסוגנו וירדנו
ורק בצהריים יחדיו שרדנו.
הנתיב הוא ברור וחד-כיווני :
מן הקולקטיב, מן היחד - אל התחום הפרטי.

והנה הערב כאן כולנו עדים
שאפשר ואפשר גם לנקוט צעדים
שמשנים כיוון והופכים מגמה
ומחזירים אותנו מעט בחזרה:
אל ההוויה של יותר ביחד
ליד השולחן וסביב הצלחת.

אז נאכל ונשתה ונרים את כוסנו
לכבוד צוות המהפכה שבמטבחנו,
המעזים ללכת – ולהוליך את כולנו –
נגד הזרם, כמו אז, בימי "אנו באנו",
ונקרא לכבודם בקול אחד :
הידד, הידד, הידד !

יואל דרום

יום שלישי, 1.3.2011

רקפות פורחות ביער חרובית

יער חרובית כולו ורוד עכשו, כשהרקפות פורחות.

יזהר זלינגר המליץ על 3 יעדים בהם נתן להנות ממרבדי רקפות ורודים:

*להגיע ליער חרובית להחנות את האוטו במצפה יונתן ופשוט ללכת בשביל המסומן ירוק. השביל מוקף רקפות.

*להגיע לחניון יער בולגריה – זהו החניון האחרון ביער חרובית, לפני היציאה לתל אספי.

להחנות את הרכב, גם שם יש שביל שמסומן בירוק ומומלץ לטייל על השביל.

*המצבור העיקרי של הרקפות הוא ביער חרובית עצמו. נוסעים עד סוף היער, פונים שמאלה (יש

שם דרך טובה לנסיעה באוטו) בפניה הראשונה (שמאלה) ומטפסים בדרך נופית. כשמגיעים

לקצה העלייה פונים שוב שמאלה ומסתכלים ימינה, עד שרואים מכת ורוד.

באזור פורחים עכשו תורמוסים, כלניות, צבעוניים ושקדיות. המעוניינים בהמלצות לצפייה

בפריחות מרהיבות נוספות יפנו ליזהר זלינגר טל: 0523892646.

טיולים מהנים!

אפקה וזלינגר, איהודית ואכל האשפה

ברכות מאות

אהודית הנכדה האלי

בת אפרון ואורן.

עם אוכמה, שלומי ויוני

והמשפחה כולה

אנו אבלים על מות חברתנו

אסתר מנדל

הזכרות ואני (נכתב ב-2001)

הנני מודה ומתוודה: מצולק לא הצלחתי עם הצומח! אף פעם לא הייתה לנו
גינה. היו רק דברים קבוצים: שיחים ודשא. הצלי, שהנתי והראשונות בארץ
צהר, כמו כולל, הפרדסים, טיפס עם הנאמנות הצידור וההסקיה "צלחות"
ובהצפה)...

אפילו צמחי בית לא זכו לחיים ארוכים בביתי. ניקיתי את הצלי והרביתי
להשקות והיו, שאמרו, שהם מתו מצודץ טיפול...
דווקא עם החי יש לי הצלחות עם קבלות. חניכים זוכרים לי חסד נצורית.
ילדי ונכדי מוצחים ואפילו החתול שאימצתי לצת לקנה מחונק מאוד. הוא
יודע להקדיף בין מותר ואסור. הוא נהנה מכלכלה מאוננת וטמ מקבל מנות
אהבה (הוא מלווה אותי לספריה ומחכה בחוץ).

לאחרונה נוספה לי שכנה צעירה, שמע הפריחה את השמחה והיא ממע
מטפחת את סביבת הבית. ליד דלת הבית - אותו בית, שבו אני טרה למצלה
מ-50 שנים, גדלו פעם שיחי שונים. לאחר שנכצו מכינמת, הם הוחלפו
בזכרות ואלה החזיקו מצמד צערים שנה ואף יותר. הזכרות האלה הן
משהו מיוחד, משהו כמעט פלאי: הן פרחו כמה וכמה פעמים במשך כל שנה.
לפעמים נראה היה כאילו סיימו את חייהן וצריק לעקור אותן, אבל בכל
פעם, פתאום התאוששו והנצו פרחים חדשים ויפים מתמיד. שכנתי הצעירה
אמרה, שיש לתת להן זכות מיוחדת והרבתה להשקותן. בכל פעם ששננו,
שזמן צהר, דחינו את ההחלטה לעקורן שוב ושוב.

חשיתי הרבה על הצמחים האלה ואיכשהו חיברתי ביניהם לבין קורות חיי:
לפעמים כמעט נופלים ורק צעד קטן מפריד בין הויתור ובין הרצון להמשיך,
תוק גיוס כל הכוח. הרי הזכרות האלה היו מלאות כוח חיים! עבודות שפוף
הבית והנשמים ונצלי הפוצלים מחקו את כל מה שצמח מסביב לבית. זהו
נאמר סיפור הזכרות! אק השכנה הצעירה אומרת: עם אמר השיפוף נסקה!
יש התחלות ויש סוף ויש דברים שאנחנו לוקחים איתנו מתקופה לתקופה
וממקום למקום, לאורך כל חייו. הזכרות הפכו במשך השנים לסמל עבורי,
סמל של המשק, של כוח חיות וההסקיה היתרה סימלה עבורי את כוח העזרה.
טמ בני אדם צריכים, בנוסף לכוח הרצון, טמ את העזרה ואין לו בוש להקט
ולקבל עזרה!

תכננו לשתול סידליות במקום הזכרות וראה לה פלא: בוקר אחד בקצו
ניצנים ירוקים מהאדמה: הזכרות חזרו! אני מתחילה פרק חיים חדש בביתי
המחודש עם הזכרות הישנות - חדשות ונהנית מכל יום: אני פנסיונרית
מאושרת!

בקרוב ימלאו לי 81 שנים. בסך הכל אני בריאה ואת הבגידות הקטנות של
אופי הנני מקבלת ברוח טובה ומשתדלת לחיות בשלום עם המאבלות של
הגיל. אני מפויסת עם עצמי ומרשה לעצמי להיות מאושרת, למרות כל מה
שקורה לארצנו ולעמנו.

עדין יש לי עבודה שאני אוהבת, שיש בה אחריות ומצורבות עם אנשים. כמות
העבודה מתאימה לאורח החיים העכשווי שלי ואין לחץ.
יש לי נחת רבה מילדי ונכדי. עדין אינני לקוקה לעזרתם בחיי היום-יום: עם
זה יש לי בטחון מלא, שיהיו לצידי בשעת הצורך, אט אלדקק לעזרה.
לאחר שנות חיים רבות בהן לחמתי (ללא הצלחה) לעשות הכל 100%,
למדתי שאין 100% ואני שלמה עם עצמי. בימי נצורי רצתי "עם הראש בקיר"
החיים למדו אותי מלמן, שיש קירות עבים...

אנשים טובים בסוף הדרך...

...ואולי צדין לא הסוף, אבל הקטע האחרון של החיים. לא הרגיתי למושג על כך עד שהגעתי לבית הדר כי לא קשרתי זאת עם עצמי. החיים כל כך דינמיים וכאשר לקניט הזמן בורח כל כך מהר. רק לאחרונה הבנתי שכל יום הוא מתנה, גם כאשר לפעמים קשה להתניע את ה"מנוע". אני שייכת לאותה חבורה ההולכת ומצטמצמת וכוללת את אותם בני גיל המתחילים, מי יותר ומי פחות, לשנות תדמית וצורה חיצונית. צברנו את גיל השמונים ואין מנוס מן המחשבה שאחרי שהגענו לפסגה וחלקנו כבר לכה לפנינו, המסלול הוא הירידה. קוראים לשמונים גיל הגבורה. הגענו לגבורות ואכן צריך גבורה והרבה כי הסוף מתחיל לפגוע בנו. אותה מכונה מופלאה שסירתה אותנו בנאמנות חרף צרות. בתנאי אקלים קשים, בארץ חדשה, המכונה הזאת מתחילה לזייף ואולי נשחקה?

הצבר קראתי במפגשי גיל הזהב קטעים הומוריסטיים, בימי ההולדת של בני השבעים ולה היה מצחיק ומבדר והייתי בטוחה שלנו זה לא יקרה... אבל, never say never! אמנם איני זכאית, צדיין, לתואר "הנוסע המתמיד" לקופ"ח, אך לאחרונה התרבו ביקורי במרפאה והצוות הרפואי ודני בראשו עושים הכל על מנת להקל, רק ש"חלקי חילוף" קיימים צדין בצמצום... בכל פעם אני נפצמת מיכולתו של רופאנו לדעת "עם מי יש לו עסק ומה מתאים לכל אחד כאשר יוקר התרופה אמינו מהווה מכשול במידה ויש סכוי, שהיא תצלזל. הצוות עושה את המיטב אך גם הם רק בני אדם ולא קוסמים. קשה להשלים שאנחנו כבר לקניט אך אפנו מזכיר לנו שהוא בסך בסך הכל מודל 1920-1921.

השנים האחרונות מפגש הוותיקים מתקיים בציקר סביב שולחן ארוחת הצהריים. בין דיווח על רשימת התרופות המתארכת ובין דיאלוגים ופרואנולות מדבריים על הלקנות בכבוד. אך לא רק הסביבה, גם הלקן חייב לשמור על כבודו, אם כי קשה לשמור על כבוד כאשר המקל הוא חבר והראי אויב. על חברי אני מסתכלת וחושבת האם גם גבי כפוף כק? האם רואים שצוללת האוכל משנת לי כהליכון? ציני לקנה מובדדת היא שמירה על צלם אדמ, מראה אסתטי, לבוש מסודר ונוצץ הליכות. היכולת לשנות לווית ראייה, היכולת להסתכל אחורה בחיוק, לשכוח את השטויות שעשינו ואת הצווללות שעשו לנו, זה כבר עבר. הגענו בשלום לגיל די מופלג בתוק צולט מטרף ומתנה, בתוק מצויאות שלא תמיד אנו מצליחים להבין, מצויאות בה ילדים קטנים יודעים את אשר אנו מתקשים להבין.

אני בודקת את עצמי ושואלת את עצמי - האם אני יודעת את מקומי בחברה ובמשפחתי? האם אני באמת צריכה להצביע בקלפי על נושאים הקשורים לדור ההמשך?

אנחנו לא היינו צריכים להתחשב בהורינו. אנחנו מרדנו בהם ובחרנו את דרכנו לפי רצוננו. האם אנו נתנו לזכות זו לדורות שאחרינו? אני יודעת שקשה לדור אחד להבין את השני אך אפשר לנסות לחיות יחד למרות הקושי לפני הצדדים.....

אנו אבלים על מותה
של

שרה טפֿלר ז"ל

בויקטוריה שבקנדה

תנחומים למשפחה

דינה כרמון סיפרה על שרה טפֿלר ז"ל:

שרה טפֿלר הדיצה לַקִּיבּוּצֵנוּ ה- 1964 מִטּוֹרְנֶטוּ, שבקנדה, יחד עם אברהם בצלָה.

על אף הדיף המבואר יחסית, בו הדיצה לַקִּיבּוּץ, היא הסתבלָה, התאימה עצמה ומצולֿט לא התאוננה על החיים בקבוץ, שהיו כל כך שונים מחיי הרווחה, להם הייתה רציָלה בקנדה.

היא מאוד אהבה את חיי הקבוץ והייתה שלמה עם עצמה, שהיא שייכת לחברה חדשה, שלא הכירה קודם.

בטורנֶטוּ עבדה בעבודה משרדית ובבואה לַקִּיבּוּץ נכנסה לעבוד בבית תינוקות והייתה תמיד מרוצה, בכל עבודה שהקבוץ הטיף אליה.

ברוב שנותיה בקבוץ עבדה עם המתנדבים. היא עמדה בקשר עם רכזי ענפים, סדרה להם מקומות עבודה, עכבה אחר השתלבותם ודאגה

לצרכיהם השוטפים. היא עשתה עבודה לו במסירות ואחריות.

היא הייתה אשה פשוטה ונצימת הליכות, שדאגה לביתה. מצולֿט לא הסתכסה עם איש, פישרה במחלוקת ואילנה את מלוא הלוֿחמני של

אברהם בצלָה. וכולֿט חיבבו אותה.

היא שמרה על קשר רציף עם ילדיה, נכדיה ומשפחתה שבקנדה, שהרבו לבקרה.

לאחר שאברהם בצלָה נפטר ומצבה הבריאותי התדרדר והיא נלקקה לטיפול סעודי, שבה לַקִּיבּוּד והתארכה בבית אבות, ליד ילדיה.

יהי זכרה ברוך.